

Publicerad 2016-07-23 18:10 av Gin83

I saknad av vitt

på marken satt
tvingad ur vind
min eviga natt
då när skymningen faller

kolsvart tänker
i glasklart rus
stympade toner
bak ryggen döljer

solen sköljer
vid mötets stund
korsande blickar
vid fallande grund
min

mina motsvar hesa
likt tårar sköra
minnen
av kommande resa

vid minnenas grind
senor sträcker töjer
mot mörkret höjer
blicken

dig detta förnöjer
skrikande hopp
flyende jag
ur längtans lopp
i den bleka färgton
du stänkt på min kropp

vägen bort så kort
dock gruset är mitt
ett korn för var gång
jag nynn timer din sång
bakom dimmiga galler
min stjärna faller

och raderar mitt hopp

endast ett korn för var gång

min natt blivit lång

och din pensel gjort sitt

du andades svart

och målade mig

i saknad av vitt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gin83 med Poeter.se id #77650 innehar upphovsrätten